

Beidh an righteous beo ar chreideamh

An bhfuil na daoine cearta ‘beo ar chreideamh’ nó ‘beo ar gach focal a thagann as béal Dé’? Anois, is é Críost an creideamh a bhí le léiriú (Gal 3:24), an briathar incarnate, mar sin, beidh an cóir beo ag Críost (Rom 10: 8). Tá gach duine a d’ardaigh le Críost toisc go gcónaíonn siad ar chreideamh, agus tugann an fáidh Habakkuk fianaise go bhfuil siad siúd a mhaireann trí chreideamh ceart.

Beidh an righteous beo ar chreideamh

“Ach don té nach gcleachtann, ach a chreideann ann a thugann údar don ghránna, áirítear a chreideamh mar fhíréantacht”
(Rom. 4: 5)

Réamhrá

Tá nochtadh an aspal Pól buailte nuair a dhearbhaíonn sé é sin “Tugann Dia údar don ghránna” (Rom. 4: 5). Bunaithe ar a dtugann Dia údar don olc? Conas is féidir le Dia, a bheith cóir, a dhearbhu go bhfuil sé éagórach? Conas é a dhéanamh gan cur isteach ar do cheartas féin? Má dúirt Dia: “... Ní thabharfaidh mé údar leis na h-aingí” (Ex 23: 7), conas is féidir leis an aspal do na Gintlithe a mhaíomh go dtugann Dia údar don olc?

Grásta agus creideamh

Tá an freagra simplí: tugann Dia údar maith do pheacaigh trína ghrásta iontach! Cé go bhfuil an freagra simplí, tá an cheist fós: conas a dhéanann sé é seo? Tá an freagra simplí freisin: de réir creidimh "... chun sinn a threorú go Críost, go bhféadfaimis a bheith inchosanta le creideamh" (Gal 3:24).

Chomh maith le Dia ag údar na n-olc, is cinnte go bhfuil údar maith leis an gcreideamh "Dá bhrí sin, le fírinne a bheith againn trí chreideamh, tá síocháin againn le Dia trínár dTiarna Íosa Críost; trína bhfuil bealach isteach againn freisin trí chreideamh don ghrásta seo ina seasaimid; agus táimid bródúil as súil le glóir Dé "(Rom. 5: 1-2).

An dtugann Dia údar maith mar gheall ar an muinín a chuireann fear ann? Arbh é creideamh an duine an t-aonán a raibh bonn cirt leis?

Tá an freagra le fáil i Rómhánaigh 1, véarsaí 16 agus 17:

"Toisc nach bhfuil náire orm faoi shoiscéal Chríost, óir is é cumhacht Dé é chun slánú gach duine a chreideann; ón nGiúdach ar dtús, agus ón nGréigis freisin. Mar gheall air go bhfaightear amach fírinne Dé ó chreideamh go creideamh, mar atá sé scríofa: Ach is trí chreideamh a mhairfidh an cóir "(Rom. 1:16 -17).

Cé gur sa Sean-Tiomna a deir Dia arís agus arís eile le breithiúna Iosrael gur chóir dóibh an t-olc a chosaint agus na drochghnímh a dhaoradh, agus a dhearbhuí fúthu féin: "... Ní thabharfaidh mé údar leis na h-aingí" (Ex 23: 7), úsáideann an t-aspal Pól Habakkuk a deir: 'Mairfidh an cóir trí chreideamh', chun a thaispeáint go dtugann Dia údar don olc!

Tugann Dia údar don duine trí Chríost

Tríd an bhreathnóireacht a dhéanann an t-aspal Pól ar Habakkuk, is léir nach dtagraíonn an creideamh d'iontaobhas an duine, ach do Chríost, an creideamh a bhí le léiriú “Ach sular tháinig an creideamh, coinníodh muid faoin dlí, agus dhúnamar leis an gcreideamh sin a bhí le léiriú” (Gal 3:23).

Cén creideamh a léireofaí? Is é soiscéal Chríost, arb é cumhacht Dé é, an creideamh a léirítear do na fir. Is é an soiscéal an creideamh go gcaithfidh Críostaithe a ndícheall a dhéanamh (Jd1: 3). Is é teachtaireacht an tsoiscéil seanmóireacht an chreidimh (Gal 3: 2, 5). Is é an soiscéal creideamh, trínar nochtadh grásta “Ó trí ghrásta sábháladh tú, trí chreideamh; agus ní thagann sé seo uait, is bronntanas Dé é “(Eph. 2: 8). Níor tháinig an soiscéal ó fhear ar bith, ach is bronntanas Dé é “Dá mbeadh bronntanas Dé ar eolas agat agus cibé duine a iarrann ort: tabhair deoch dom, d'iarrfá air, agus thabharfadh sé uisce beo duit” (Eoin 4:10).

Is é Críost bronntanas Dé, téama seanmóireacht an chreidimh, trína bhfuil bealach isteach ag an bhfear don ghrásta seo. Dá bhrí sin, nuair a deir an Bíobla go bhfuil sé dodhéanta gan Dia a shásamh gan chreideamh, caithfear a rá gurb é an creideamh a thaitníonn le Dia ná Críost, ba cheart an creideamh a nochtadh, agus ní, mar a shíleann go leor, gur muinín an duine é (Heb 11: 6).

Taispeánann an scríbhneoir do na hÍosánaigh, i véarsa 26 de chaibidil 10 nach bhfuil aon íobairt ann tar éis eolas na fírinne (soiscéal) a fháil agus, dá bhrí sin, nach bhféadfadh Críostaithe an muinín a bhí acu a dhiúltú, ar toradh an chreidimh é (soiscéal) (Heb 10:35), ós rud é, tar éis dóibh toil Dé a dhéanamh (is é sin le creidiúint i gCríost), ba chóir go mbeadh foighne acu an gealltanas a bhaint amach (Heb 10:36; 1 Eoin 3:24).

Tar éis Habakkuk a lua, leanann scríbhneoir na n-Eabhrach air ag labhairt fúthu siúd a bhí ina gcónaí le creideamh (Heb 10:38), is é sin, fir mar Abrahám a raibh údar maith leo leis an gcreideamh a bhí le léiriú “Anois, mar a thuar an Scriptúr go dtabharfadh Dia údar do na Gintlithe trí chreideamh, d’fhógair sé an soiscéal d’Abrahám ar dtús, ag rá, “Beannaítear na náisiúin uile ionat ”(Gal. 3: 8).

Tá gach rud indéanta do Dhia

Bhí údar maith le hAbrahám toisc gur chreid sé go gcuirfeadh Dia an Síl ar fáil, rud dodhéanta ina shúile, díreach mar atá sé i súile na bhfear go dtugann Dia údar don olc.

“Anois, tugadh na geallúintí d’Abrahám agus dá shliocht. Ní deir sé: Agus leis an sliocht, mar a labhraíonn go leor, ach mar a chéile: Agus le do shliocht, is é sin Críost ”(Gal 3:16).

Is é Críost bunús daingean na rudaí a bhfuiltear ag súil leo agus cruthúnas ar na rudaí nach bhfeictear. “Anois, is é an creideamh bunús daingean na rudaí a bhfuil súil leo, agus cruthúnas ar rudaí nach bhfacthas. Mar gheall air sin fuair na seanóirí fianaise ”(Heb 11: 1-2), óir maireann na cóir agus faigheann siad fianaise gur thaitin sé le Dia trí Chríost (Títeas 3: 7).

Is é an focal a chuala Abrahám an rud a chruthaigh creideamh an phatriarch, mar gheall ar “Ach cad a deir sé? Tá an focal leat, i do bhéal agus i do chroí; is é seo focal an chreidimh, a thugaimid seanmóir... ”(Rom 10: 8), ó shin “Mar sin is trí chreideamh Dé a chloisteáil agus a chloisteáil trí fhocal Dé” (Rom. 10:17). Gan an focal a thagann ó Dhia a chloisteáil, ní bheadh □□muinín an duine i nDia riamh.

Is í an ghné a tháirgeann údar ná briathar Chríost, óir tá

cumhacht Dé ann a fhágann gur féidir na drochghnímh a chosaint “Go mbeadh a fhios agat: Má admhaíonn tú le do bhéal leis an Tiarna Íosa, agus má chreideann tú i do chroí gur ardaigh Dia é ó mhairbh, sábhálfar thú. Ó tharla go gcreideann an croí leis an bhfíréantacht leis an gcroí, agus leis an mbéal déanann duine admháil ar son an tslánaithe ”(Rom 10: 9-10).

Nuair a chloiseann an duine an soiscéal agus nuair a chreideann sé, faigheann sé cumhacht chun slánú (Rómh. 1:16; Eoin 1:12), agus faigheann sé bonn cirt, óir téann sé ó bhás go beatha mar chreid sé sa chreideamh (Rom. 1:17). Is tríd an soiscéal a éiríonn an duine ina leanbh le Dia “Oir is clann Dé sibh go léir trí chreideamh i gCríost Íosa” (Gal 3:26; Eoin 1:12).

Cumhacht Dé

Cén fáth go raibh sé de mhisneach ag an aspal Pól a mhaíomh go ndéanann Dia an rud a chuir sé féin cosc ar bhreithiúna Iosrael a dhéanamh? Toisc nach raibh an chumhacht riachtanach acu! Chun rud díreach éagórach a dhéanamh, is gá an chumhacht chéanna a bheith agat a léirigh Íosa agus é ag leigheas pairilis tar éis dó a chuid peacaí a mhaitheamh.

“Anois go mbeidh a fhios agat go bhfuil cumhacht ag Mac an Duine ar an talamh peacaí a mhaitheamh (a dúirt sé leis an bparabal), deirim leat, eirigh, tóg do leaba, agus téigh go dtí do theach” (Lúc 5) : 24).

Is é cumhacht Dé an creideamh a chosaint “... go bhféadfaimis a bheith inchosanta le creideamh” (Gal 3:24), mar nuair a chreideann fear go mbaisteadh é i mbás Chríost (Gal 3:27), is é sin, tógann sé a chros féin, faigheann sé bás agus cuirtear é “Nó nach bhfuil a fhios agat gur baisteadh gach duine a baisteadh in Íosa Críost ar a bhás?” (Rom. 6: 3). Anois tá an

té atá marbh agus údar maith leis sa pheaca! (Rom. 6: 7)

Ach, gach duine a chreideann agus a fhaigheann bás le Críost, admhaíonn Críost freisin de réir a bhfuil cloiste agus foghlamtha acu “Ós rud é go gcreideann an croí leis an bhfíréantacht leis an gcroí, agus leis an mbéal déanann duine admháil ar an slánú” (Rom 10: 9-10).

Anois is é an duine a admhaíonn Críost toisc, i dteannta a bhaisteadh i gCríost, gur chuir sé Críost ar bun cheana féin. Is é an admháil torthaí na liopaí nach dtáirgeann ach iad siúd atá ceangailte le fíor-Oliveira “Mar a chuir an oiread agus a baisteadh tú i gCríost ar Chríost” (Gal 3:27); “Dá bhrí sin, déanaimis íobairt mholta a ofráil do Dhia i gcónaí, is é sin, toradh na liopaí a admhaíonn a ainm” (Heb 13:15); “Is mise an fíniúna, is sibhse na brainsí; an té atá ionam, agus mise ann, tá toradh mór air; mar gheall ormsa ní féidir leat aon rud a dhéanamh (...) Tá glóir ag m’Athair leis seo, go dtógann tú mórán torthaí; agus mar sin beidh tú i mo dheisceabail ”(Eoin 15: 6, 8).

Tá an fhianaise a thugann Dia don duine sin díreach ag titim orthu siúd a chuireann, tar éis a adhlactha, Críost, is é sin, nach ndearbhaítear ach iad siúd a d’ardaigh le Críost cheana féin os comhair Dé. Níl ach daoine a ghintear as an nua, is é sin, a mhaireann trí chreideamh (soiscéal) díreach os comhair Dé “Mairfidh an cóir trí chreideamh” (Hc 2: 4).

Mairfidh na cóir ar chreideamh, is é sin, an creideamh a bhí le léiriú agus a bhfuil seanmóir againn anois (Rom 10: 8). Tá gach duine a d’ardaigh le Críost toisc go gcónaíonn siad ar chreideamh, agus tugann an fáidh Habakkuk fianaise go bhfuil siad siúd a mhaireann trí chreideamh ceart.

Dá bhrí sin, aon duine nach bhfuil muinín aige as a ghníomhartha féin, ach a luíonn i nDia a thugann údar maith, cuirtear a chreideamh i leith mar cheartas “Ach don té nach gcleachtann, ach a chreideann ann a thugann údar don ghránna,

áirítear a chreideamh mar fhíríantacht” (Rom. 4: 5); “Agus chreid sé sa Tiarna, agus chuir sé i leith na fírinne é” (Gen. 15: 6), mar gheall ar a chreidiúint go gcloíonn an duine le Críost ina bhás agus go n-ardaíonn sé le cumhacht Dé, an fear nua á chruthú agus dearbhaithe go cóir ag Dia.

Is é briathar an Tiarna an creideamh a léirítear, agus ní bheidh mearbhall ar gach duine a chreideann ann “Mar atá sé scríofa: Féach, tá mé ag cur constaic agus carraig scannail i Zion; Agus ní bheidh mearbhall ar gach duine a chreideann ann ”(Rom. 9:33), is é sin, sa soiscéal, arb é cumhacht Dé é, faightear amach fírinne Dé, atá sa chreideamh (soiscéal) sa chreideamh (ag creidiúint) (Rom. 1. : 16-17).

Beidh an cóir beo ar Chríost, óir beidh an focal beo ag gach focal a thiocfaidh as béal Dé, is é sin, gan Críost, arb é an t-arán beo a tháinig anuas ó neamh é, níl aon bheatha ag an duine ann féin (Eoin 3:36 ; Eoin 5:24; Mt 4: 4; Heb 2: 4).